

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СПОРТУ,
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ, ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ**

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів,
аспірантів та молодих учених**

м. Миколаїв, 28–29 жовтня 2021 року

Редакційна колегія:

Адаменко О. О., канд. пед. наук, доцент кафедри ТООПС
Бірюк С. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ТООПС
Деркач В. М., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ФВС
Марцінковський І. Б., канд. мед. наук, доцент кафедри ТООПС
Сокол О. В., доцент кафедри ФВС
Савіна О. Ю., канд. техн. наук, доцент кафедри ФВС
Челушкіна М. В., провідний фахівець кафедри ТООПС

Головний редактор:

Кувалдіна О. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент,
завідувач кафедри ТООПС

Матеріали надруковані в авторській редакції.

*За зміст матеріалів і достовірність наведених даних
несуть відповідальність автори публікації та їх наукові керівники.*

Актуальні проблеми спорту, фізичного виховання, здоров'я людини :
А 43 матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів
та молодих учених, 28–29 жовтня 2021 року. – Миколаїв: НУК імені адмірала
Макарова, 2021. – 318 с.

ISBN 978-966-321-436-8

У збірнику представлено тези за напрямками роботи конференції:
"Олімпійський рух, олімпійська освіта: історія проблеми, можливості";
"Олімпійський та професійний спорт: проблеми та перспективи розвитку";
"Фізичний стан, контроль фізичної підготовки та успішності фізичного
виховання"; "Адаптивна фізична культура і спорт"; "Розвиток Wellness-індустрії
в Україні та світі". Матеріали конференції становлять науковий інтерес для
науково-педагогічних працівників, тренерів, спортсменів, викладачів, наукових
співробітників.

Висновок. Тобто, зважаючи на вищевикладене, можна зробити висновки, що для розвитку як олімпійських видів спорту (зокрема легкої атлетики) так і масового спорту, необхідно:

1. Оптимізувати роботу органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад, а також основних структурних елементів (тобто необхідно вибудувати цілісну систему спортивних організацій, яка буде здатна забезпечити спадкоємність багаторічної підготовки спортсменів)

2. Удосконалювати матеріально-технічну базу (виділення додаткових коштів з регіонального та державного бюджету, залучення спонсорських коштів)

3. Забезпечити гідне матеріальне стимулювання працівників сфери фізичної культури і спорту (збільшити заробітну плату за рахунок місцевих бюджетів, власних коштів від позабюджетної діяльності спортивних організацій)

4. Підвищувати кваліфікаційну підготовку працівників сфери фізичної культури і спорту (на рівні області проводити семінари, круглі столи, онлайн-конференції з відповідальними особами за розвиток галузі в ОТГ, підвищувати кваліфікаційну підготовку тренерсько-викладацького складу як в освітніх закладах так і в національних федераціях з видів спорту, підвищувати кваліфікаційну підготовку спортивних суддів, тощо).

Література

1. Здоровий спосіб життя в територіальних громадах – Регіональна стратегія. – URL: <https://decentralization.gov.ua/pics/upload/651-d0fed201ef8f32f137568aed94a655ad.pdf>

2. Державна служба статистики України. – Офіційний сайт. – URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Федерація легкої атлетики України. – Офіційний сайт. – URL: http://uaf.org.ua/index.php?option=com_k2&view=latest&layout=latest&Itemid=279

ІДЕНТИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ СПОРТИВНИХ ПРОЄКТІВ

Козленко А. Д., Савіна О. Ю., Калініченко І. В.

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Миколаїв

На сьогодні в науці нараховується більше 40 різноманітних критеріїв ризиків та більше 220 видів ризиків, тому в літературі немає єдиного розуміння в цьому питанні [1]. За стандартом РМВoК [2] ризик проєкту – це невизначена подія або умова, настання якої негативно або позитивно позначається на цілях проєкту, таких як зміст, розклад, вартість і якість, а цілями управління ризиками проєкту є підвищення ймовірності виникнення та посилення впливу сприятливих подій і зниження ймовірності виникнення й ослаблення впливу несприятливих подій в ході реалізації проєкту. Словник термінів з управління проєктами РМІ трактує ризик, як імовірну подію або умову, що у разі настання матиме позитивний чи негативний вплив на одну або більше цілей проєкту. В Глосарії термінів PRINCE2

ризик вимірюється поєднанням імовірності настання загрози/можливості та розміру їх впливу на цілі. Автором [1] ризик розглядається як форма прояву часткової невизначеності, тобто стану обмеженого знання, неможливості точно описати існуючий чи майбутній стан, наявність більше одного можливого стану. Невизначеність – це відсутність визначеності, стан обмеженого знання, неможливість точно описати існуючий чи майбутній стан, а ризик – форма прояву часткової невизначеності [3]. Причинами негативних відхилень в проєкті можуть бути тільки ті ризики, які негативно можуть позначитися на цілях проєкту. Для недопущення впливів ризиків на спортивні проєкти (СП) треба знати ризикотворні фактори, їхні характеристики та умови виникнення, а також вміло управляти ризиками.

Управління ризиками – процес аналізу ризиків для їх ідентифікації, класифікації та визначення кількісних показників, а також управління протиризиковими заходами для пом'якшення негативного впливу можливих видів ризику [4].

Виходячи з особливостей СП, специфіки управління їхніми проєктами [5], і, виходячи з класифікацій ризиків представлених в [1, 5-7] можна ідентифікувати за джерелами виникнення наступні групи ризиків СП:

Зовнішні ризики СП

1. Політичні ризики – Політична нестабільність, нестабільність законодавчої бази, можливі помилкові рішеннями з питань реформування галузі фізичної культури та спорту, лібералізації ринку; ризики через страйки та «політичні ігри» й інше.

2. Ринкові ризики – Ризик недоотримання прибутків, зміни кон'юнктури ринку та цін, ризик змін вартісного капіталу; ризики викликані коливаннями цін в конкурентних секторах ринку, ліквідністю, кореляцією; ризики, пов'язані з тарифами і витратами; ризики, пов'язані з реалізацією товару, послуги, результату; ризики митних обмежень; ризики впливу крупних транзакцій на параметри ринку та ін.

3. Інфляційні ризики – Можливість знецінення реальної вартості СП в умовах інфляції, валютні ризики, що пов'язані з розширенням сфери зовнішньо-економічної діяльності, які в сучасних умовах носять постійний характер і супроводжують практично всі фінансові операції.

4. Податкові ризики – Ймовірність введення нових видів податків і зборів на здійснення окремих видів діяльності; можливість збільшення рівня ставок чинних податків і зборів; зміна строків і умов здійснення окремих податкових платежів; ймовірність скасування чинних податкових пільг у сфері фізичної культури та спорту.

5. Ризики постачання – Пов'язані з можливістю виникнення проблем під час постачання пристроїв, що закуповуються зі сторони; ризики, що стосуються питань своєчасності термінів оплати; банкрутство постачальників, що

спричиняють затримки з постачанням, недотримання гарантій та страхових зобов'язань тощо.

6. Інформаційні ризики – Пов'язані із фінансовим шахрайством, шпіонажем, розголошенням конфіденційної інформації, похибками в програмному забезпеченні, комп'ютерними вірусами, відсутністю привабливої і доступної інфраструктури для регулярних занять населення фізичною активністю і спортом, застарілою матеріально-технічною базою комунальних та державних інфраструктурних об'єктів.

7. Ризики підрядника – Пов'язані з можливістю виникнення проблем під час виконання робіт та послуг, що надаються зі сторони.

8. Юридичні ризики – Правові ризики, пов'язані з можливими негативними наслідками для СП щодо прийняття ними неправомірних юридичних актів; заподіяння шкоди майну третіх осіб; недотримання договору поставок; розірвання договору з орендарем; шкоду, заподіяну життю та здоров'ю працівникам спортивних організацій, спортсменам, населенню та ін.

9. Регульовані ризики – Ризики тарифного регулювання в області фізичної культури та спорту, регулювання в області безпеки, ризики антимонопольного регулювання, ризики екологічного регулювання, ризики недотримання стандартів, правил роботи на ринках та ін.

10. Соціальні ризики – Недосконала система взаємовідносин між державою та іншими суб'єктами сфери, що перешкоджає популяризації фізичної культури і спорту; недостатня кількість інформаційно-соціальних кампаній, спрямованих на популяризацію спорту, мотиваційних презентацій масового спорту та спорту вищих досягнень, недостатній рівень інформування суспільства про перспективи та привабливість спортивної кар'єри, що зменшує мотивацію населення до систематичних занять фізичною культурою і спортом; відсутність належних умов для розвитку спорту вищих досягнень; зменшення граничної кількості спортсменів, які потенційно можуть перейти до спорту вищих досягнень, втрата фахових тренерів і спеціалістів, непопулярність спортивної кар'єри серед молоді, невідповідність матеріально-технічного забезпечення потребам спортсменів, відсутність комфортних та безпечних умов для проведення навчально-тренувальних зборів; неналежний рівень медико-біологічного та науково-методичного супроводу спортсменів, недосконала система розподілу коштів державного бюджету у сфері спорту вищих досягнень, недостатня кількість об'єктів спортивної інфраструктури, що відповідають міжнародним стандартам для проведення офіційних міжнародних та всеукраїнських спортивних змагань; невдоволення підвищенням ціни на послуги; зменшення соціальних та інших виплат.

11. Міжнародні ризики – Ризики, пов'язані з діяльністю міжнародних спортивних організацій, клубів та корпорацій, доступ до фінансових, трудових ринків, прийняття участі в змаганнях різного рівня й інше.

12. Форс-мажорні ризики – Ризики, як результат епідемії, пандемії, пожежі, стихійних лих тощо.

Внутрішні ризики СП

13. Стратегічні ризики – Пов'язані з розробкою та впровадженням хибних бізнес-рішень, нездатністю управлінського апарату приймати правильні рішення з урахуванням змін зовнішніх факторів та турбулентності середовища галузі фізичної культури та спорту.

14. Ризики управління – Пов'язані з помилками планування СП, із невизначеністю та недостатнім обсягом інформації про джерела фінансування проєктів, помилками в управлінні; ризики, що стосуються бізнес-адміністрування, операційної, комерційної політики спортивної організації, системи управління проєктом, ризики незадоволеності клієнта, пов'язані з недостатнім розумінням ідеї клієнта, методів впровадження СП, людськими й технічними можливостями тощо.

15. Кадрові ризики – Пов'язані з виникненням організаційних проблем під час формування команди проєкту, а також в процесі виконання СП; неврегульованість на законодавчому рівні механізму здійснення контролю за кваліфікацією кадрів у фітнес-індустрії; недостатня кількість тренерів відповідної кваліфікації; відсутність умов для визначення потреб, ведення обліку, стандартизованих вимог до професій, підготовки та професійного зростання фахівців, які здійснюють заходи з фізичної культури і спорту; відсутність методики розрахунку потреб різних груп населення у відповідних кадрах у сфері фізичної культури і спорту; застаріла практика збору інформації та обліку фахівців фізичної культури і спорту, що не відображає реального стану справ у державі, особливо у приватному та громадському секторі, відсутність професійних стандартів у сфері фізичної культури і спорту, розбалансована система підготовки кадрів, застаріла система атестації тренерів, що потребує суттєвого реформування з дотриманням принципів об'єктивності та незалежності оцінювання професійної підготовленості працівників сфери фізичної культури і спорту, гендерний дисбаланс створення вакансій та морального і матеріального заохочення фахівців.

16. Фінансові ризики – Пов'язані із недостатнім загальним обсягом фінансових ресурсів, що необхідні для реалізації СП; несвоєчасним надходженням фінансових ресурсів від інвесторів та з інших джерел; недосконалістю структури джерел формування позикових фінансових коштів; ризики невиконання фінансових зобов'язань; ризики боргових зобов'язань, фінансування та інвестицій, ризики неповернення кредиту, ризики зміни купівельної спроможності грошей та ін.

17. Операційні ризики – Виникають за рахунок відхилень в інформаційних системах та системах внутрішнього контролю, що ведуть до фінансових втрат;

ризика, що пов'язані з людським фактором, наявність недостатньої системи контролю, не відповідність якості підготовки спортсменів, надання неякісних товарів і послуг, що поставляються на ринки галузі фізичної культури та спорту.

18. Наукові ризики – Ризики експериментальних і дослідних робіт; ризики недостатності висококваліфікованих науково-педагогічних та методичних тренерських та управлінських кадрів; ризики застосування, освоєння та використання результатів науково-технічного прогресу в спорті.

19. Інвестиційні ризики – Недоотримання інвестиційних ресурсів для реалізації СП, імовірність виникнення фінансових втрат при здійсненні інвестиційної діяльності спортивною організацією; ризики проектного фінансування; ризики незавершеності СП; ризики недоотримання ресурсів для забезпеченості рентабельності СП; ризики ускладнень при підготовці спортсменів та виявленні методологічних дефектів у ході операційної діяльності; ризики у прогнозі впровадження продукції СП, у виборі інвентарю, обладнання, місця проведення, джерел фінансування тощо

20. Інноваційні ризики – Ризики впровадження інновацій, використання передових та інноваційних технологій при підготовці спортсменів, проведенні змагань та заходів і впровадженні результатів СП; ризики втрати володіння правом на використання у підготовці спортсменів перспективних розробок та можливості передачі стороннім організаціям їхніх результатів.

21. Технологічні ризики – Непередбачені збої в роботі обладнання для занять спортом, порушення технологічних процесів, несвоєчасна профілактика та ремонт обладнання, втрати в результаті збоїв та поломок, псування майна; внаслідок зміни кон'юнктури ринку;

22. Виробничі ризики – Зростання собівартості за рахунок впровадження нових методів підготовки спортсменів; ризики постачання (відсутність можливостей знайти постачальника необхідного для підготовки, відмова постачальників від укладених контрактів, збільшення строків організації закупівель, порушення планових строків, нестабільність тренувального процесу); ризики в процесі розробки стратегії; ризики порушень планових строків (недотримання запланованого графіка витрат; недотримання графіка доходів, що намічався); ризики невідповідності показників якості потрібної продукції.

23. Методологічні ризики – Визначаються ступенем організації тренувального процесу (наявності на підприємстві відповідної політики, висококваліфікованого персоналу та менеджменту), застосуванням новітніх методик, заходів та засобів в процесі підготовки; ризики внаслідок негативних результатів науково-дослідних робіт; в результаті недосягнення запланованих параметрів результативності спортсменів; внаслідок виникнення побічних або відтермінованих за часом проблем у процесі використання новітніх методів, інструментів, засобів, технологій тощо.

24. Маркетингові ризики – Виникають внаслідок неправильного вибору ринку збуту продукції, неправильної або недостатньої реклами продукції СП, порушень в розрахунках обсягу ринку та інших причин.

Прояв визначених ризиків у наслідку призводить до порушення строків реалізації СП, перевитрат, невиконання вимог до кінцевого результату, погіршення якості проєктів, продуктів і послуг, що в свою чергу призводить до погіршення якості й результатів, зменшення прибутку, а нерідко й до великих збитків. Уникнути ризиків неможливо, тому актуальним є встановлення причин виникнення та необхідність їхнього аналізу й зниження впливу до мінімального рівня.

Література

1. Данченко О. Б. Методологія інтегрованого управління відхиленнями в проєктах: дис. ... докт. техн. наук: 05.13.22. Київ, 2015. 347 с.

2. PMBOK_Guide6th_Russian URL: <http://www.studfiles.ru/preview/1811796/>.

3. Управление инновационными проектами и программами на основе системы знаний P2M: монография / Ф. А. Ярошенко, С. Д. Бушуев, Х. Танака. – Киев, 2011. 263 с.

4. Керівництво з питань визначення компетентності і сертифікації українських професіональних керівників і фахівців з управління проєктами NSB (ua) / Бушуев С.Д., Бушуєва Н.С., Биков В.Ю., Шпильовий В.Д. Київ, 2000. 84 с.

5. Меленчук В. М., Савіна О. Ю. Проєктний менеджмент в спорті. сучасні реалії XVII Міжнародна науково-практична конференція «Управління проєктами у розвитку суспільства». Київ, КНУБА, С. 240 – 244.

6. Савіна О. Ю., Харута В. С. Управління ризиками портфелів проєктів наукомістких підприємств. *Вісн. НТУ. Сер. Технічні науки*. Київ: НТУ, 2018. Вип. 1 (40). С. 285–298.

7. Данченко, О. Б. Класифікація відхилень в проєктах: ризики, проблеми, зміни. *Вісн. ЛДУ БЖД*. 2014. №9. С. 72–79.

ТЕХНІКО-ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА БОРЦІВ ГРЕКО-РИМСКОГО СТИЛЮ

Курочкін І. Г., Савіна О. Ю.

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Миколаїв

Тактика греко-римської боротьби – це мистецтво застосування техніки в певних моментах сутички. Крім цього, тактика передбачає правила, як потрібно протиставляти власні фізичні та морально-вольові якості, якостям і намірам супротивника [5]. У боротьбі в процесі сутички головна мета будь-якого спортсмена – подужати свого супротивника. Ця мета визначає наступні завдання: провести прийоми на противника; не дати противнику провести прийоми на себе.